

ikke, at der er noget Urimeligt i, at det Salær, som det Offentlige betaler Sagsføreren, f. Ex. 20 eller 30 Rdlr., gik til Partens Fordel af i det Beløb, som han efter Overenskomst med Sagsføreren maa sikkre denne. Det vilde imidlertid ikke kunne ske efter den Redaktion, Lovforslaget havde faaet her i Thinget. Jeg tror, som sagt, ikke, at man egentlig har betragtet denne Sag som Noget, der var af stor Betydning for Sagsførerne, men mere som en Begunstigelse for Parten, som der ingen Anledning var til at udelukke ham fra. Søvrigt betragter jeg det som en Selvfølge, at, naar der skal tillægges den Omstændighed, om en Sagsfører bestikkes i eller udenfor Lur, en særlig Betydning, saaledes som det vil ske efter dette Lovforslag saavel som efter Regjeringens Forslag, vil det blive nødvendigt, at det maa paalægges de Autoriteter, som bestikke Sagsførere, at følge en mere regelmæssig og ordnet Fremgangsmaade i saa Henseende end den, de hidtil have fulgt. Jeg antager forøvrigt, at saaledes som man hidtil har forholdt sig, maatte vel egentlig Hovedsagen alligevel blive, om der var passeret Noget med Sagsføreren, hvorvidt han havde samtykket i at lade sig bestikke eller ikke; thi er der slet ikke passeret Noget fra Sagsføreres Side, saa at han uden videre er bestikket af Dvirigheden, maa det staa saaledes for ham, at han er bestikket efter Lur. Bestikkelse udenfor Lur forekommer der mig ikke at kunne være Spørgsmaal om, undtagen naar Sagsføreren har indvilget i Bestikkelsen. Naar man ikke destomindre siger, at det ofte forekommer, at Sagsførere, uden at blive spurgt, bestikkes udenfor deres Lur, saa kan jeg dertil kun svare, at finder det virkelig Sted, maa jeg anse det for en mindre rigtig Fremgangsmaade fra de Autoriteters Side, der bestikke Sagsførere, idet jeg mener, at, for at kunne fravige Luren og give en Sagsfører en Sag at udføre, som man ellers ikke vilde paalægge ham, bør man ubetinget fordre en Erkjendelse fra hans Side om, at han er villig til at paatage sig Sagen. Men det er jo muligt, at man, fordi der efter de hidtil bestaaende Regler ikke har knyttet sig nogen stor Betydning til den hele Forfælg, ikke har taget det saa nøie. Dog vil jeg med Hensyn til de Netter, hvor der er et stort Antal Sagsførere, anse det for et Spørgsmaal, om man ikke vilde i det Mindste føle sig noget ubehagelig tilmode, dersom en Sagsfører kom og protesterede, idet han sagde: Hvorfor skal jeg have den vidløftige Sag, naar det ikke er min Lur? Man maatte da vistnok erkjende, at der var begaaet en Feil ved at bestikke ham, uden i Forvejen at have forvirket sig om, at han indvilgede deri. Er en saadan Bestikkelse uden Samtykke ofte slet, kan man vel ikke sige Andet dertil, end at det er hidtil gaaet, fordi der ikke er blevet gjort Indvending derimod fra de paagældende Sagsføreres Side; men, som sagt, en

mere ordnet og regelret Fremgangsmaade i saa Henseende vil jo herefter blive nødvendig. En saadan kan jo imidlertid ogsaa godt indskræpes de Vedkommende ved administrativ Foranstaltning, og naar det sker, ser jeg ikke rettere end, at de Betæneligheder, man kunde hente fra det førmentlig Ustikke i, om en Sagsfører bestikkes udenfor Lur eller ikke, maa bortfalde. For mig stiller det sig saaledes, at, for at det skal kunne siges, at en Sagsfører bestikkes udenfor Lur, maa der altid foreligge Samtykke fra hans Side til at lade sig bestikke. Jeg kan derfor ikke betragte den Forandring i Lovforslaget, som er foretaget i det andet Thing, som havende i alt Fald nogen saadan Betænelighed, at der af den Grund kunde være Anledning til at forandre Lovforslaget og bringe det tilbage til det andet Thing. Jeg slutter mig saaledes ganske til det Resultat, som Udvalget er kommet til, nemlig at anbefale Thinget at vedtage Lovforslaget, som det lyder.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 38 Stemmer.

Den fungerende Formand: Lovforslaget vil nu være at tilstille Conseilpræsidenten.

Jeg har i Løbet af Mødet modtaget fra Formanden i det andet Thing: Forslag til Lov om Lodsæsenet og Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Lodsæsenet, med Anmodning om, at disse Lovforslag maa blive forelagte Landstinget. Forelæggelsen sker herved. Jeg henleder ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at disse Lovforslag ville i Løbet af Eftermiddagen blive omdelt paa deres Pladser.

Jeg skal ligeledes bemærke, at der i Løbet af nogle Timer vil blive omdelt Betænkning, som er afgiven af det Udvalg, der blev nedsat igaaar med Hensyn til Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 1 i Lov om Tilfyn med Dampkedler paa Landjorden af 24de Marts 1875.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen til sædvanlig Tid, Kl. 1½.

Da jeg anser det for rigtigst, at de mindre Sager fremmes saa meget som muligt, vil jeg give det ærede Thing Leilighed til at give sit Samtykke til at behandle de 6 Sager, som jeg sætter først paa Dagsordenen, ekstraordinært.

Dagsordenen for Mødet imorgen vil være:

1) Eventuelt: Ærede Behandling af:

Forslag til Lov om midlertidige Forandringer i Lov af 1ste April 1871 indeholdende nogle